

La conspiració Oklahoma

En les primeres fotografies que van circular d'ell sembla un personatge sortit directament de la pel·lícula *Natural Born Killers*. Timothy McVeigh, el principal acusat d'haver col·locat la bomba en l'edifici del Govern federal d'Oklahoma City el 19 d'abril de 1995, sempre havia aparegut a tot arreu com un noi solitari, de faccions petrificades i mirada llunyana. Però les darreres setmanes, quan va comparèixer en les primeres audiències davant del jutge Matsch, encarregat d'ins- truir el sumari de l'atemptat, a Oklahoma City, Timothy McVeigh estava transformat, com si fos una persona completament diferent. El seu aspecte era relaxat, va donar mostres d'estar animat i fins i tot reia amb freqüència.

Les compareixences tenien com a objecte determinar on tindria lloc el futur judici contra McVeigh i el seu company Terry Nichols, els dos únics inculpats fins ara de l'atemptat d'Oklahoma. El fiscal volia que es fes al mateix estat on van tenir lloc els fets, la defensa tractava de celebrar-lo fora d'Oklahoma. Finalment, el jutge Matsch va decidir que la vista es celebraria a la seva ciutat natal, Denver (Colorado), on l'any 1987, ja va presidir un altre judici contra quatre membres d'un grup neo-nazi anomenat The Order, que van matar un locutor de ràdio anomenat Alan Berg per haver denunciat les seves activitats. Tan sols dos membres de The Order van resultar condemnats.

La inexplicable decisió del jutge Matsch, el sorprenent canvi d'actitud de McVeigh i les informacions que fa córrer constantment el seu advocat defensor, Stephen Jones, tenen amb la mosca darrere l'orella la majoria de juristes i observadors atents d'aquest cas. Alguns es temen una repetició de l'afer Simpson que, després de mesos de retransmissions televisives ha deixat tan mal gust de boca a tothom. És a dir, la sensació que, amb diners i un bon equip d'advocats és possible fer passar per un angelet el criminal més pervers.

En aquest sentit, l'estratègia desplegada per l'advocat Stephen Jones és clara. Intenta desviar l'atenció de l'opinió pública dels dos acusats cap a una suposada i fosca

conspiració internacional que seria, en realitat, la responsable de la col·locació de la bomba. En aquesta conjura, naturalment, McVeigh apareixeria com un peó.

L'advocat Jones, va començar dient al *Sunday Times* de Londres, que estava seguint la pista d'una conspiració internacional on es barrejaven neonazis i terroristes àrabs.

Després, va filtrar a l'agència Associated Press que hi havia indicis que apuntaven a un ciutadà alemany, anomenat Andreas Strassmeir, que vivia a Oklahoma. Strassmeir és un ex-oficial de l'exèrcit, nascut a Berlín i resident als

Estats Units des de 1991. Va ser "cap de seguretat" i responsable de curses d'entrenament paramilitar a Elohim City, un campament organitzat pels seguidors de l'Església de la Identitat —que predica la supremacia de la raça blanca— a uns 300 km d'Oklahoma City. I al final, va aconseguir l'atenció dels mitjans de comunicació, anunciant que demanaria al jutge Matsch que cités a declarar Dennis Sargent, Mahon, Tyndall i Sargent, tots tres coneguts dirigents ultradretans amb provades connexions internacionals, i a més, David Irving, un escriptor i historiador revisionista. El defensor de McVeigh havia posat en marxa una operació mediàtica per embolicar la troca a fons.

El fracàs de l'FBI per trobar més implicats en l'atemptat ha deixat la porta oberta a l'advocat

Jones per crear la seva versió dels fets. D'aquesta manera ha començat a parlar de la pista de la comunitat iraquiana ex-patriada del Mossad —que hauria volgut sabotjar les converses de pau entre els israelians i els palestins— i fins i tot d'un suposat agent governamental infiltrat i encarregat de manipular-ho tot.

De segur que, en els mesos que vénen, els intents d'"humanitzar" la figura de McVeigh aniran *in crescendo*. Ara, per exemple, en alguns articles de la premsa de dretes americana ja se'l caracteritza com una mena de *boy scout* voluntari de la Creu Roja. I els seus defensors no paren de llençar maniobres de dispersió. Si continuen les coses així, el judici, en el seu dia, es convertirà en un petit camp de batalla entre els "patriotes cristians" de l'ultradreta i l'administració Clinton. I d'aquesta manera, naturalment, serà molt difícil treure'n l'aigua clara. ■

XAVIER VINADER

“Si les coses continuen així, el judici de McVeigh es convertirà en un petit camp de batalla entre els ‘patriotes cristians’ de l’ultradreta i l’administració Clinton.”